

Kletrák

srpen 2013

Odkaz Mistra Jana stále žije.

V minulém měsíci jsme oslavili dvě výročí. Příchod věrozvěstů na Moravu a výročí upálení mistra Jana Husa. Tomu druhému výročí se tradičně media věnovala jen okrajově. A jestliže věrozvěstové nám dali především písmo, mistr Jan Hus nám dal návod cesty k pravdě.

Náš první prezident napsal o Mistru Janovi následující slova:

„Lidé byli zvyklí mocné autoritě papeže, císaře, doktorů, ale v Husovi poprvé vidíme ten ohromný světodějný konflikt mezi autoritou a svědomím, který se v době nové opakuje vždy a stále.“

Lidé, jako byl Mistr Jan, jsou nebezpečím pro každý režim, protože nemilosrdně demaskují skutečnou povahu moci, i když rozšiřováním těch informací riskují svůj život. V různých dobách se tito lidé nazývají různě: kacíři, odpadlíci, zrádci... Díky těmto lidem a jejich hrdinství víme, co se doopravdy děje, a tak získáváme i možnost se tomu postavit.

I dnes sledujeme boj těch, kteří se v rozporu mezi autoritou (mocí) a svým svědomím, rozhodli pro svědomí, i když jim za to hrozí smrt. I oni jsou nazýváni zrádci. Informace, odhalující pravdu, kterou nám poskytují, nešíří kázáním, ale moderními technickými prostředky. Odhalují nám, jak se doopravdy chová velmoc, která se neustále ohání demokracií, svobodou a dalšími vznešenými ideály. Podobně jako Mistr Jan, odhalují podstatu onoho režimu, kde demokracie a svoboda tvoří onen háv, jakým byla Bible v době Jana Husa, zatímco realita je stejně, snad i více nechutná, než byla ve

středověku.

Bradley Manning a Edward Snowden se přiklonili ke svému svědomí a k pravdě. Proto jednomu z nich hrozí trest smrti jako exemplární potrestání (nebude ovšem asi upálen). Na to, aby Spojené státy „dostaly“ dalšího zrádce, neváhají odklánět letadlo a ohrozit života prezidenta suverénní země.

Padl, ale zvítězil, napsal o Janu Husovi Tomáš Garrigue Masaryk. Může se stát, že Bradley Manning bude odsouzen k trestu smrti, Edwardu Snowdenovi se „přihodí nějaká nehoda“, a Julian Assange už nikdy nebude moci odejít z ekvádorské ambasády v Londýně. Mohou padnout, ale i tak už ve svém boji zvítězili. Další práce s informacemi, které nám poskytli, je ale už na nás. Koneckonců, jak nedávno napsal právě Edward Snowden:

„Nakonec se Obamova administrativa nebojí informátorů, jako jsem já, Bradley Manning nebo Thomas Drake. Jsme bez státní příslušnosti, uvěznění a bezmocní. Ne, Obamova administrativa se takových lidí nebojí. Bojí se informované a rozzlobené veřejnosti požadující ústavní vládu, jak je slíbeno – a tak by to mělo být.“

Ilona Švihlíková

<http://www.blisty.cz/art/69207.html#sthash.scvpW3VkdpuF>

Ohlédnutí za uplynulým měsícem

Na kolech z Ramzové do Jeseníku.

V červnu 2013 jsme si naplánovali cyklotrasu z Ramzové na nádraží Horní Lipová. Chtěli jsme tak kopírovat naší běžkařskou trasu z února letošního roku. V červnu nám to bohužel nevyšlo. Na červenec jsme byli domluveni tři. Petr, Jan a já. Pak se přihlásil i Mira a Jarka.

Vlaků sice jezdí dostatek, ale těch, kde můžete uložit kola, zase tak moc není. A našim směrem jeli jen vlaky, v nichž jsme měli na přestup v Olomouci pouze šest minut. A zkušenosti z běžek nám daly poznat, že rychlík z Brna do Jeseníku v Olomouci na přípojně spoje nedbá. Nicméně jsme to riskli a naplánovali si odjezd ze Starého Města v 8.04.

První dojel na nádraží Mira, kterého vnuk Honza dovezl do Hradiště, druhý Bob, který to s včasností tentokrát přehnal, jako třetí dojel vlastní silou až z Hluku Jan, jako čtvrtý místní Petr, následován vzápětí poslední Jarkou. Vlak dojen přesně podle jízdního řádu. Naložili jsme kola a sedli do přílehlého kupé. Jarka se chtěla zhlédnout v zrcadle, ale ouha, místo něj je tam jen sklo. Aby bylo z kupé vidět na kola. Pan průvodčí nám zkontroloval jízdenky a in karty a prodal všem, kromě Boba, který si „byciklojízdenku“ koupil v pokladně, za padesát Kč jízdenku na kola. Přitom nás stačil, sice jen jemně, sprdnout, že kola se věší na háky a nestaví vedle sebe (to ovšem zabralo méně místa a díky tomu se tam vešla i kola dalších cyklistů, kterých cestou přibývalo). Když jsme zastavili na nádraží v Olomouci, každý z nás už stál u svého kola a Mira byl pověřen rolí průzkumníka, aby odhalil, z kterého nástupiště odjíždí náš vlak. Ten našťěstí měl tentokrát zpoždění a tak jsme na něj museli na nástupišti ještě pět minut čekat. Pak už jsme v poklidu dojeli na Ramzovou.

V Ramzové, jak známo, se stýkají Jeseníky s Rychlebskými vrchy s nejvyšší horou, Smrkem. Takže naše cyklotrasa vedla po úbočí Rychlebských hor. Železniční trat' zde má nejen nejvýše položenou rychlíkovou zastávku u nás - Ramzovou - ale i velké stoupání a oblouky. Proto se nazývá Slezským Semmeringem. Malé muzeum Slezského Semmeringu mají na nádraží Horní Lipová, kde máme naplánovanou zastávku.

Ale zatím jsme na pláni po Klínem. Dokud jsme všichni, tak pořizujeme společnou fotky a šlapeme do kopce po cestě na Petřikov. Na vrcholu kopce ale odbočujeme doprava kolem apartmánů a už je před námi vyšlapaná pěšinka v trávě a v lese. Přejedeme třikrát les a tři paseky, pěšina se mění v lesní štetovanou cestu. Když jsme tu šli na běžkách, tak jsme teprve tady narazili na modrou turistickou značku. Chvilí jedeme po rovince, chvíli

dokonce šlapeme do kopce. Ale pak dlouhý sešup, s výhledem na Šerák, ale ten je dnes zahalen v kouřmu. Na křižovatce cest, kde ta pravá vede na silnici a ta naše vede doleva, je štět nahrazen makadamem. Naštěstí jen krátce. To zase jedeme po rovince a i do kopce a vedle nás vedou koleje Slezského Semmeringu. A pak opět dlouhý sjezd na brzdách a cesta podchází železniční trat', což už z běžek víme, že pro nás tudy cesta nevede. Někde tu musí být cesta doleva. Ať hledáme, jak hledáme, žádnou cestu nevidíme. Konečně nacházíme malou šipku s označením lyžařská stezka. Ukazuje směrem přes velkou posečenou louku. Jdeme na průzkum, Jan s Mirou bez kol, pro které se pak musí vracet. Přijíždí jakýsi pán v autě. Ptáme se ho, ale prý tady sklízí seno první rok, ale v dolním rohu prý do lesa vede jakási cesta. A tak jedeme po posečené louce a po seně do dolního rohu paseky a cesta do lesa tu opravdu je. Tušíme koleje vpravo pod námi, ale zatím je nevidíme. Po chvíli se ukazuje nádražní domeček s cedulou BÍLÝ POTOK a pak i budova nádraží s muzeem. Podle doporučení zdoláváme dvoumetrový svah pod naší cestou, přenášíme kola přes koleje a jsme na nádraží, kde sloužil i hrdina filmu Alois Nebel. Navštívíme malé muzeum, kde se dozvídáme o historii zdejší dráhy a zapisujeme se do kroniky. Naše cyklotrasa po cestičkách a štetovaných cestách tady končí.

Z nádraží jedeme již po asfaltu, stále z kopce. Projíždíme celou Horní Lipovou. Zastavujeme ale u vyhlášení restaurace Kovárna, kde si za nelidové ceny dáваме pivo (29,-Kč), případně polévku - vývar za 40,- Kč. Brzy se pak dostáváme na křižovatku s hlavní silnicí Jeseník - Hanušovice.

Dál už to tak zajímavé není. Kolem nás jezdí auta, projíždíme celou Dolní Lipovou. Na štěstí jedeme ale stále z kopce. Teprve na konci Lipové odbočujeme na cyklostezku, která se záhy mění opět na cyklotrasu a my po břehu Jesenické Bělé jedeme mezi vrbičkami k Jeseníku. Prvním objektem je známý kemp Bobrovník. Cestu kolem řeky zatarasil plot jakési továrny. Musíme opět na silnici a po ní přes okraj města na nádraží. Podle kompjútru Petra jsme ujeli 17 km, většinou z kopce. Nejbližší vlak nám jede za půl hodiny. Dáváme si pívko a nakládáme kola. Během chvilky je kolem vlaku velmi živo, člověk ani nevěří, kam tolik lidiček cestuje!

V Olomouci máme opět foťr, přípojný rychlík odjíždí za pět minut. Jsme tedy už od Červenky připraveni u svých kol, sundaných z háků. Jen cesta ke dveřím je zatarasena pověšeným kolem jednoho cyklisty, který má času dost a proč by se ohlížel na nás! Naštěstí nacházím cestu kolem sloupu, který v těch oddílech pro kola bůhví proč zavazí a vystupujeme urychleně s koly na 1. nástupiště. Jen Jan má času dost a ještě by pomáhal s kolem tomu cyklistovi, co blokoval náš výstup! To tak! Utíkáme do vestibulu, vidíme, že vlak nám jede ze čtvrté koleje třetího nástupiště, tak po schodech dolů, po schodech nahoru. Vlak už zcela naplněn, oddíl na kola naštěstí prázdný. Věšíme kola a cítíme úlevu, že jsme to stihli.

Jen chvíli. Jan s Petrem se domlouvají, že vystoupí v Otrokovicích a pojedou do Hradiště na kole. V poslední moment, když vlak už stojí u nástupiště nádraží v Otrokovicích, přemlouvá Petr i Jarku. Tak vykládáme kola ve Starém Městě jen dva. Mira a já. Při vykládání mě spadl řetěz a pěkně se zapletl mezi ozubená kolečka přehazovačky. Nezbyvá než vybalit nářadí a vytáhnou řetěz pomocí kombinaček. Stavujeme se na pivo v hospůdce U DUBA, pak pokračujeme po cyklostezce do Hradiště a Mira až do Hluku.

Bob

Seniorkavárna

v uplynulém měsíci se uskutečnila jen jedna, 17. července 2013. Na ní jsme dohodli termín výletu do Chřibů.

Výlet na Chabaně.

V úterý 23. 7. 2013 se konečně uskutečnil výlet, který byl kvůli počasí několikrát odložen. Tak počasí nám vyšlo, bylo krásně. Bylo nás pět, čtyři děvčata a Josef. Irenka, Maruška, Boženka a Marta. Chvíli jsme se loudali kolem baziliky na Velehradě, prohlídli si novou zeď se sochami svatých. Bohužel, ani řádová sestřička, která nás vyfotila, nevěděla, kterého svatého představují. Poznali jsme jen Cyrila a Metoděje.

V bazilice už je všechno opraveno, žádné lešení, jako při loňské návštěvě. Pak jsme po červené značce šli na Chabaně. Úvoz na začátku cesty je lemován mirabelkami, které jsou letos obsypány a větve se sklánějí až k zemi. Jinak sucho, hříby žádné. Lom, kde kdysi bylo pěkné posezení, je úplně v dezolátním stavu, částečně zasypán.

Na zahrádkách jsme nakoukli do domečku Majky, má to tam vymakané a zahradu krásně upravenou.

U Marušky to bylo také velice pěkné, poseděli jsme asi 3 hod. Prohlídli jsme celý zahradní domek i podkroví, kde byly váleнды na spaní. A to nám neměla ukazovat, protože Josef nám tam na hodinu a půl zmizel.

Pojedli jsme zásoby, Maruška upekla sekanou, Marta meruňkový táč, něco se popilo, Josef naservíroval škvarky a víno a dokonce měl sebou i solničku. Prostě nic nám nechybělo.

Autobusem v 15.09 hod. jsme od sekvoje se svezli až do UH, přestože na internetu je spojení jen do Starého Města na nádraží. Pak tomu internetu veř!

Ještě u Centrumu ve venkovním posezení jsme si dali Plzeň a pak nás pozval Josef k němu na zmrzlinový pohár.

Takže zase jedna zdařilá akce. Hromadné foto dodá Irenka nebo Josef.

Marta.

U rybníka na Modré

Na chatě u Marušky

Nám známá Chata na Skalke oslavila minulý měsíc 100 let od svého založení. Na snímku náš známý chatár na tuto počest zazvonil na instalovaný zvon.

Na srpen se chystá.

Seniorkavárna – se uskuteční v nezvyklý den, v úterý a to 20. srpna 2013 v obvyklý čas , v 17.00.

Výlet na Velký Kosíř. Odložený výlet z minulého měsíce. Středa 8.srpna 2013. Odjezd autem v 8.30 od Slovácké boudy. Přihlášky u Boba do naplnění kapacity auta.

Dunajec, Tatry, Bešeňová. Termín 22. až 25.srpna 2013. Akce je již plně obsazena. Účastníci obdrží poslední pokyny.

Pedro – sedmdesátiny

PEDRO zve všechny členy KLETRU na oslavu svých šedesátin. Na seniorkavárně se dohodneme o organizaci oslav. A nyní pozvánka od Pedra.

Návrh na výlet

Kousek za Zdounkami je obec Honětice. A v této obci na druhé straně Chřibů vybudoval jeden podnikatel ze zchátralého statku penzion s přírodním koupalištěm.

V roce 2012 byl v těsné blízkosti penzionu vybudován **přírodní koupací biotop**, tedy koupaliště s přírodním systémem filtrace vody. Je to tedy umělá vodní nádrž, která ovšem vypadá jako přírodní, jen její dno a stěny jsou tvořeny silnou folií přírodní světle zelené barvy. Lem biotopu je z lité kamínkové dlažby, ze které je i pozvolný vstup do vody se zábradlím.

Voda je čištěna v tomto případě třemi biologickými zónami, tedy mělkými vodními plochami ve kterých je vysazeno druhově bohaté společenství vodních rostlin. Voda z koupací nádrže se čerpá do biologických zón, kde se pročistí a volně přitéká zpět do koupací části. Výsledkem je čistá **sladká voda bez použití jakýchkoliv chemikálií**. Je zde velmi příjemné koupání vhodné především pro děti. Koupaliště má velké brouzdaliště a neplaveckou zónu.

Pár kroků od břehu je v rekonstruovaném objektu zázemí koupacího biotopu **občerstvení, půjčovna sportovních potřeb, umývárna, toalety a sprchy**. Do všech prostor je bezbariérový přístup. Je zde prostor pro přebalování dětí, zařizovací předměty pro děti mají sníženou výšku.

Co o nás vypovídá a co pro nás znamená, pořadí dne v měsíci, kdy jsme se narodili.

Pro tento kletrák jsem vybral narozenice v sedmičkách. Tedy ty, kteří se v kterémkoliv měsíci narodili 7., 17. nebo 27. Podle data narození našich členů přichází tentokrát v úvahu pouze 7. (to se narodil Pedro) a 17. (to se narodil Jožka). Tak se podívejte jak jim ta charakteristika sedí.

7. den narození: **Zkušenost**

Citliví, vnímaví lidé, soucitní k problémům druhých. Tato vibrace s sebou nese duchovní zaměření, spirituální povahu, hluboký zájem ve filosofii, alternativních směrech. Přímocharé vyjadřování, neochvějné názory, potřeba vlastní zkušenosti formou vzestupů a pádů. Ignorují společenské a náboženské konvence. Mohou se vyjadřovat velmi originálním způsobem, ztřeštěným smyslem pro humor nebo se naopak uzavrou ve svém soukromí, jsou odtaziťí, mlčenliví. Nikdy nemluví naplano, jejich názory jsou velmi vyhraněné. Bývají někdy velmi těžko pochopitelní. Vytvoří si svůj osobní prostor, zahálí se závojem tajemství. Ve vztahu jsou věrní, obzvlášť pokud se jejich přesvědčení a názory shodují s partnerem. Potřebují podporu ze strany partnera. Vibrace tohoto čísla je zároveň i číslem fyzickým, lidé bývají velmi zdatní a výkonní. Můžeme je proto nalézt v řadách sportovců, ale i mezi vojáky, důstojníky pokud je přítomna čtyřka či osmička. Smysl pro spravedlnost jim dává šanci uspět mezi právníky a v neposlední řadě je nalezneme mezi známými spisovateli a herci pro své originální vyjadřování a

smyslem pro detail. Negativní osoba se může stát závislou na alkoholu, drogách nebo hazardních hrách. Může se projevit jako člověk intrikánský, falešný a to velmi nenápadně.

Znamé osobnosti narozené 7. dne: Tomáš. G. Masaryk, Zdeněk Mahler, Jaromír Nohavica, Miloslav Šimek, Oldřich Nový, Ivan Lendl, Johannes Brahms, Charles Dickens, Nicholas Cage, Lucie Bílá, Eva Holubová, Petra Buzková, Lída Baarová, Dara Rolins, Jitka Asterová, Milena Dvorská, Mata Hari, Marie Curie-Sklodowská, Billie Holiday a **Pedro Hála**

17. den narození: **Zdatnost**

Nezávislí, inteligentní, ctízádní a samostatní lidé, fyzicky i mentálně velmi zdatní. Ve své činnosti uplatňují své vůdcovské schopnosti, jsou velmi pracovití a výkonní, samostatní s touhou po nezávislosti. Zároveň jsou to lidé soucitní a citliví, zranitelní. Ve vztazích nalézají rovnováhu, svou zranitelnost skrývají, potřebují podporu milovaného partnera a svých blízkých, což je někdy těžké rozpoznat. Milují hudbu a tanec, sport, humor, rádi tráví čas ve společnosti svých přátel, jsou originální, mnohdy excentričtí a na druhé straně se projevují jako mlčenliví, tajemní, melancholické povahy. Občas se potřebují sklidit do ústraní a srovnat si myšlenky. Vhodný je pobyt v přírodě. Jejich účastná povaha najde uplatnění ve zdravotnictví, mezi fyzioterapeuty, také bývají skvělí léčitelé. Mnoho lidí se sedmnáctkou nalezneme mezi sportovci, tanečníky a hudebníky. Oplývají fyzickou krásou spolu s jistým éterickým vzezřením a závojem tajuplnosti. Negativní vliv sedmnáctky s sebou nese nedůtklivost, proměny nálad, emocionální zvraty a hysterii, zlost a sklon k melodramatům, soužití s takovým člověkem může být velmi náročné.

Znamé osobnosti narozené 17. dne: Karel Heřmánek, Jiří Korn, Karel Höger, Rudolf Hrušínský, Josef Lada, Tomáš Berdych, Aňa Geislerová, Jiřina Jirásková, Bára Basiková, Chantal Poullain, Vlasta Chramostová, Rita Hayworthová, Robert de Niro, Sean Penn, Danny de Vito, Al Capone, Benjamin Franklin a **Jožka Gabrhel**.

Z Pedrových povídek

Zion 2012

Ráno přijíždíme k přehradě Hoover Dam přes soutěsku řeky Colorado, vytvářející jezero Lake Mead. Je to obrovské vodní dílo, zdejší elektrárna zásobuje energií 7 států USA, výkon 1360 MW. Výška hráze je 221 m, délka v koruně 379 m. Dílo je z roku 1936. Jezero má délku 180 km, plochu 593 km², objem vody 35 km³. Je mimo jiné zdrojem pitné i závlahové vody. Je sucho a hladina přehrady je několik metrů pod normálem. Jsme na hranici Arizony a Nevady v kaňonu Blafl Canon. Přejíždíme do Utahu do NP Zion (zajen) rozloha 593 km², park vyhlášen r. 1919. Je to erodovaný reliéf na pískovcích, slepencích a vápencích Coloradské plošiny. Už když se blížíme k parku objevují se nádherné barevné scenerie kolmých stěn pískovcových útesů s barvou přecházející od ohnivě rudé po oslnivě bílou. Průvodkyně Silva nás však od focení odrazuje s tím, že to posléze bude ještě hezčí. Parkujeme u visitor centra, prohlížíme muzeum. Nasedáme do schutlu a vezeme se Zionským kaňonem Zceniv Drive malebnou cestou s překrásnými vyhlídkami na kaňon, skalní monolity, cliffy (útesy). Vidíme Virginské věže a Západní chrám. Po 10 km vyhlídkové cesty vystupujeme na konečné Temple of Sinawava. Odtud pěšky do úzkého kaňonu řeky Viržin. Pěšina končí, dále se musíme brodit. Přezouváme se botů do vody, bereme do ruky čakany a jdeme korytem proti proudu. Vzpomněl jsem si na píseň Voskovce a Wericha: Po proudu plesnivět, nechcem a nebudem, to by nás do smetí vítr zavál. Až nás půjdou miliony, všichni proti větru. Nás však byla jen hrstka a daleko jsme nedošli. Svislé skály se přibližovaly, říčka se zužovala a voda byla hlubší. Světla ubývá, nad námi se nebe zatahuje. Ozývá se rachot hromu i s ozvěnou. Blesk stíhá blesk, přidávají se první kapky deště, které by mohly rychle zvýšit hladinu říčky. Potopu jsem už zažil, proto nečekám na nic, obrácím se a spasím se zběsilým úprkem zpět. Po proudu to jde přece jen lépe, ostatní se kvapem přidávají, protože si uvědomují možné nebezpečí. Žel v této situaci si na focení ani nepomyslíme. Trochu vlhký dobíhám na schutl, počasí se naštěstí brzy umoudří, ale chybí světlo a teplé barvy. Pokračujeme autem a přece jen

fotíme obrovské homole, kužely, hrady, most, který vyfrézovala příroda. Palačinkové kopce, vrásčité červené rýhy svislé i vodorovné, dokonce je zde i šachovnice. Potkáváme veliké stádo divokých koz přímo u silnice. Celá kolona aut stojí a všichni fotí, ale ranger nás důrazně žádá, abychom pokračovali v jízdě. Holčák učaroval starý hodně vyspělý kozel, chlapi se zase pásli očima po pasoucích se kozách. Jsme nadšeni a uchvázeni tou nádherou. A to jsme zdaleka nestihli všechno. Z obrázků a mapy čteme a vidíme Zelený kaňon, Echo kaňon, Červené útesy, kde barva přechází od bílé přes žlutou po růžovou, rudou až fialovou. Skoro jako v Jordánské Petře 7. divu světa. Na západě parku ještě Kolob kaňon a pod ním Hurikánské útesy jako v Grand kaňonu. Na jihu jsou dále Vermilionské útesy, na severu White cliffs, Pink cliffs a národní monument Cedar Breaks (zlomený cedr) s nadmořskou výškou 3446 m. A za ním na nás čeká NP Bryce kaňon, ten máme v plánu až další den. Ale ještě než se tam pustíme, absolvujeme brzy ráno nenáročnou vycházku v Zionu. Stoupáme kozí stezkou a po půlhodině jsme na nádherné vyhlídce. Kocháme se pohledem na West Temple 2380 m, tj. 7810 foot (stop, překladač uvádí zajímavou jednotku 7810 noh), Oltář, Zákristii, Mont Kinesavu. Paráda ! Fotíme a zkoušíme umělecké fotky, kdy ležíme v různých polohách na skalním útvaru proti vycházejícímu slunci, takže vynikají kouzelné kontury našich ladných tvarů těla. Ani jsem si nemyslel, že su taký krásný, jak měsíček v úplňku jasný. Doufám, že vám je to taky jasný.

Pedro

Chodsko, kraj mýtů o Psohlavcích a zlému Lomikarovi

Zapochybujte o neohrožených strážcích práv a dostane se vám na Chodsku vřelého uvítání, možná nejen verbálního. Legendární hrdina a odbojník proti německé šlechtě Jan Sladký, zvaný Kozina dle statku Kozinec, kde se narodil, je ikonou zdejšího kraje.

Kozinův statek FOTO: Vratislav Konečný

V **Újezdě** u Trhanova mají o jeho životě, Chodsku i rebélii expozici. V oknech rozkvetlé muškáty, rozsáhlý dvůr, malá pevnost, jak jsou zdejší statky koncipovány, aby nikdo cizí nestrkal nos do vašeho, a v sedničkách malé muzeum.

Je krásně v kraji **Jindřicha Šimona Baara**, popisovatele dějů vezdejších nejbližšího. Však mu také na nedalekých Výhledech vybudovali pomník. O Chodsko se začali během národního obrození zajímat spisovatelé - Němcová, Erben, nejvíce ho ale zpopularizoval a celé generace v historický omyl uvedl **Alois Jirásek**.

Psohlavci měli ve znaku boty

Nedaleko odtud najdete **Trhanov**, v zámku bydlel **Maximilián Lammingen** z **Albenreuthu**, známý to vydřiduch a Chodů nenávidník - Lomikar. V zámku, v němž se nachází škola v přírodě, pobýval na pozvání svého přítele lékaře Josefa Thomayera **Alois Jirásek**. Zde se zrodili **Psohlavci**, román, který měl probudit národní uvědomění, přitom historii zkroutil, jak je u Jirásky běžné, viz Staré pověsti české, jako vývrtku.

Chodský prapor, jak jej vymaloval Mikoláš Aleš, se psí hlavou, je jednou z nepravd, trvale zaseklou do vlasteneckých myslí, symbolem na něm byly boty – Chodové je od slova choditi, hranice hlídali.

Kromě zmiňovaných Chodů domazlických se dělili ještě na přimdecké, tachovské a planské, jejich původní činností byla ochrana hranice před vpádem z jihu.

Poddansky patřili přímo pod korunu, nikdy ale nebyli svobodnými sedláky, jejich práva byla povětšinou zvyková, jen ti domažličtí měli výsady: za strážení nemuseli robotovat, odváděli malé kontribuce, volně lovili a měli vlastní samosprávu. Jenže at' byl na trůně kdokoli, pokaždé Chody někomu dal do zástavy, takže po nějaké době nevěděli, čím jsou. V 70. letech 16. století se vykoupili z poddanství Švamberků. Jenže přestali hospodařit, neplatili daně a o svobody přišli.

Když my máme pergamen

V Újezdě se dozvíte o té slavné selské rebelii, kterou vedl Kozina. Ona to byla jen malá bouře, když odmítli Lomikarovy požadavky, aby šli dělat na panské. Lomikar jen chce, aby mu panství fungovalo. Zřídil hamr, sklářskou huť, železářnu, u zámku pivovar. Ale Chodové že ne, že chodit do roboty nebudou.

U hospodařivého Němce Chodové nepochodili. Mají prý pergamen, že se dělat nebude, dávky odvádět nebudou. Chvíli se handrkovali, delegace šla do Prahy, úředníci se snažili vše uklidnit, psí hlavy na to, že ne, a že právo je na jejich straně.

Mohlo to dopadnout dobře, Kozina sice řečnit uměl, ale právě ostrý jazyk probudil Lomikarův vztek. Prosadil exemplární trest – a protože do roka zemřel, Jiráskovi se to hodilo do národního dramatu. Po Kozinovi byl nazván i pluk čs. armády, Psohlavce dvakrát zfilmovali, také opera je neminula, překlad najdeme i v čínštině.

Nářečí Chodů se nazývá **bulačina** podle odlišného tvaru slovesa býti v minulém čase – bul, bula, buli. Jeden by si zabulil, když vidí asijské tržnice v chodských městech a vsích.

Perspektivní odrůdy slivoní

Výzkumný a šlechtitelský ústav v Holovousích se v minulosti zabýval projektem, který mimo jiné hodnotil i novější odrůdy slivoní. Nejzajímavější z nich, které se dobře uplatní i u drobných pěstitelů, vám představujeme.

Švestky se na našem území tradičně pěstovaly jako oblíbené a široce využitelné ovoce především v podhorských oblastech. Silný výskyt virové choroby šarky ale jejich počet výrazně zredukoval. Staré původní odrůdy kvůli své malé odolnosti z velké části vymizely a šlechtitelé za ně dlouho hledali nějakou náhradu. Teprve v posledním desetiletí se na trhu objevily odrůdy, které jsou proti této chorobě odolnější. Typově jde spíše o pološvestky než o pravé švestky – ty dozrávají později a jejich dužnina bývá sladší. Snad si tyto odrůdy opět najdou cestu do sadů i zahrad, aby se tak pěstování slivoní zase ve větší míře obnovilo.

Jojo

Plody této odrůdy jsou typu pološvestka, větší velikosti (37–48 g), dužnina je zelenavě žlutá, dosti šťavnatá a většinou dobře odlučitelná od pecky. Jejich chuť je sladce navinulá, často jen průměrná. Stromy rostou středně silně až slabě, větve vytvářejí široce rozložené koruny. Větve dobře obrůstají kratším plodonosným obrostem, snadno se tvarují jako vřetena nebo stěny. Doba kvetení je středně raná, květy jsou samosprašné. Stromy velmi brzy vstupují do plodnosti a přinášejí pravidelné vysoké sklizně.

Hodnocení: Jedná se o první odrůdu slivoní zcela odolnou vůči virové šarce. Její odolnost je založena na přecitlivělosti pletiv vůči tomuto viru, to znamená, že napadené pletivo odumírá a virus šarky se dále nešíří. Stromy netrpí zimními a jarními mrazy a nejsou ani příliš citlivé vůči houbovým chorobám. Pěstují se na vyšších i nižších kmenných tvarech a obstojí i v moderních hustých výsadbách vřetenovitých zákrsků. Plody se velice brzy vybarvují, což svádí pěstitele k jejich předčasné sklizni, je ale třeba vyčkat a sklizeň odložit až do doby, kdy plody zesládnou. Ideální dobou je konec srpna.

FOTO: Ing. Jan Blažek, CSc. a Thinkstock

Hanita

Plody typu pološvestka jsou středně velké (30–40 g), dužnina je zelenavě žlutá až zlatožlutá, tuhá, šťavnatá a zpravidla dobře odlučitelná od pecky. Chuť je navinule sladká a příjemně aromatická. Stromy rostou středně bujně, vytvářejí vyšší kulovité koruny, v nichž převažují slabší větve dobře obrůstající převislým plodonosným obrostem. Odrůda dobře plodí na jednoletém dřevě. Doba kvetení je středně raná, jedná se o samosprašnou odrůdu. Stromy do plodnosti vstupují brzy a poskytují vysoké a pravidelné sklizně.

Hodnocení: Odrůda byla šlechtitelem označena za tolerantní vůči šarce, podle dosavadních zkušeností v ČR bývá ale touto virózou často napadána. Neměla by proto být vysazována tam, kde se choroba často vyskytuje. Je středně odolná vůči zimním a jarním mrazům, avšak dost trpí dírkovitostí listů. Lépe jí vyhovují volnější tvary, ke tvarování do vřeten se příliš nehodí. Odrůda vyniká kvalitou plodů a ranou a vysokou plodností. Plody se sklízí ve třetí dekádě srpna.

FOTO: Ing. Jan Blažek, CSc. a Thinkstock

Tegera

Plody typu pološvestka jsou středně velké (27–36 g), dužnina bývá zelenavě žlutá, pevná, šťavnatá a dobře odlučitelná od pecky. Chuť je navinule sladká, harmonická, mírně aromatická a velmi dobrá. Stromy rostou poměrně bujně a vytvářejí vyšší kulovité a dosti husté koruny. Doba kvetení je středně raná, odrůda je samosprašná a sama je dobrým opylovačem. Do plodnosti vstupuje brzy a přináší vysoké a pravidelné výnosy.

Hodnocení: Odrůda je citlivá k šarce, avšak po napadení touto chorobou plody neopadávají a jsou plně upotřebitelné. Stromy jsou dost odolné vůči zimním a jarním mrazům a rovněž vůči moniliové hnilobě. Pěstuje se na vyšších i nižších kmenných tvarech; lepší úrodu poskytuje naštěpovaná na semenných podnožích. Plody se sklízí na přelomu července a srpna.

FOTO: Ing. Jan Blažek, CSc. a Thinkstock

Tophit

Plody typu pološvestka jsou velké (45 až 70 g), dužnina je zelenavě žlutá až světle žlutá, pevná, šťavnatá a dobře odlučitelná od pecky. Chuť bývá sladce navinulá, příjemně aromatická a dobrá. Plody je možné v chladu poměrně dlouho skladovat. Stromy rostou zpočátku velmi bujně, později středně silně a vytvářejí vyšší kulovité koruny. Větve dobře obrůstající kratším plodonosným obrostem. Snadno se tvarují jako vřetena nebo do tvaru stěny. Doba kvetení je středně pozdní, květy jsou částečně samosprašné. Stromy do plodnosti vstupují brzy, plodí již na jednoletém dřevě a poskytují vysoké a pravidelné výnosy.

Hodnocení: Odrůda je vysoce tolerantní vůči šarce, avšak citlivější na moniliovou hnilobu. Je středně citlivá na poškození stromů zimními mrazy a květů pozdními jarními mrazíky. Odrůdu lze pěstovat ve všech pěstitelských tvarech a štěpovat ji na všechny u nás dostupné podnože. Plody se sklízí koncem září nebo začátkem října. Po dosažení zralosti dobře drží na stromě a sklizňové období je poměrně dlouhé.

FOTO: Ing. Jan Blažek CSc a Thinkstock

Toptaste

Plody jsou pomologicky typu švestka, středně velké (34–40 g), dužnina bývá žlutá, pevná, šťavnatá a dobře se odlučuje od pecky. Švestky mají vynikající harmonickou a příjemně aromatickou chuť a vyznačují se vysokým obsahem cukrů. Stromy rostou dosti slabě, vytvářejí menší vysoce kulovité koruny a větve dobře obrůstají hustým plodonosným obrostem. Odrůdu lze tvarovat jako vřetenovité zákrsky. Doba květu je středně pozdní, květy jsou částečně samosprašné. Jako opylovači jsou doporučovány odrůdy 'Čačanská lepotica' a 'Stanley'. Do plodnosti stromy vstupují raně, plodí hojně a pravidelně.

Hodnocení: Odrůda je vysoce tolerantní vůči šarce a podle dosavadních výsledků zkoušek netrpí ani houbovými chorobami. Stromy jsou rovněž odolné vůči zimním a jarním mrazům. Odrůdu je možné pěstovat ve všech tvarech a na všech dostupných podnožích. Plody se sklízí ve druhé polovině srpna až začátkem září a vyznačují se dlouhým obdobím sklizňové zralosti.

FOTO: Ing. Jan Blažek, CSc. a Thinkstock

www.floranazahrade.cz

Rakousko otevřelo v Alpách nejvyšší most. S vyhlídkou ze skla pro odvážné

Nádherné výhledy na Alpy, od kterých vás dělí jen sklo a propast hluboká 396 metrů. V rakouském ledovcovém středisku Dachstein, známého z našeho výletu na Dachstein v devadesátých letech, před pár týdny otevřeli nový visutý most s unikátní vyhlídkovou prosklenou plošinou, která se vznáší v prostoru.

Na konci mostu čeká návštěvníky čtrnáct schodů dolů, kde je umístěna unikátní skleněná vyhlídková plošina. | foto: [TVB Ramsau](https://www.tvb-ramsau.at/)

Visutý [most](#), který se pro turisty otevřel letos 2. července poblíž Schladmingu, je nejvyšším mostem v Rakousku.

Hlavní atrakci představuje vyhlídková plošina, na niž se sestoupí po 14 schodech a která vybíhá po úrovni mostu do volného prostoru mezi horské štíty. Na tyto "schody do prázdnoty" si všichni vstoupit netroufnou, po obvodu je totiž sklo, máte tak pocit, že vás nic nechrání před propastí

ledovcového masivu. Na webu resortu se doslova píše, že kdo tam vejde, musí mít nervy z oceli.

Stavba tohoto mostního veledíla trvala šest měsíců, od konce prosince 2012 do začátku července.

"Nesmírně mě těší, že jsme byli schopni dohodnout se na tomto projektu s úřady na [ochranu](#) přírody, takže návštěvníci Dachsteinu nyní mohou zažít ten dechberoucí pocit, kdy se dívají z mostu zavěšeného mezi skalami na alpské vrcholy," řekl technický manažer projektu Karl Höflechner na webu [derdachstein.at](#). Zároveň zdůraznil, že považuje za velký úspěch, že během tak náročné stavby nebyl zraněn žádný z pracovníků.

Most je přímo spojený s Dachsteinským ledovým palácem, vstupné jsou tři eura pro dospělé a mladistvé, malé děti neplatí. Návštěvníci ledového paláce mají most v ceně vstupenky.

Autor: [tom](#) , Zdroj: http://cestovani.idnes.cz/dachstein-visuty-most-06s-/kolem-sveta.aspx?c=A130719_140136_fotosoutez_tom

MED – SLADKÝ LÉK NA CUKROVKU, ALERGIE, KŮŽI, VNĚJŠÍ PORANĚNÍ, SRDEČNÍ PROBLÉMY, DEPRESI, NĚKTERÉ DRUHÝ RAKOVIN, ŠPATNÉ TRÁVENÍ A DALŠÍ

Jeden z nejúžasnějších a nejsladších darů Země. Je snad někdo na této planetě, kdo by mohl říci, fuj, med mi nechutná? A nemám na mysli novodobý, komerční med pančovaný cukrem či jiným sladidlem a převařený za vysokých teplot. Ten med, o kterém budu psát, je nefiltrovaný, nezpracovaný, tepelně neupravený. Takový, na kterém si pochutnává medvídek Pú.

Ani se nedivím, že pro něj schopen vlézt kamkoliv.

Medy jsou různé- tmavé, světlé, s mateří kašičkou a také jako směs s pylem, propolisem, víčky a mateří kašičkou dohromady- přímo Včelí mystérium (www.sweb.cz/sumavskymed). Jeho fantastické nutriční vlastnosti objevil již Hippokrates- otec medicíny. Podle švýcarské studie obsahuje med mnoho sacharidů, ale jeho glykemický index je velmi nízký, což znamená, že uvolňuje glukózu do krve velmi pomalu a tím zabraňuje výkyvům hladiny krevního cukru. Je proto vhodný pro diabetiky a lidi, kteří trpí hypoglykemií. Hypoglykemií trpí velké množství lidí. Kolísání hladiny krevního cukru velmi úzce souvisí s depresí, střídání nálad, nemožností se dlouhodobě soustředit a co je velmi zajímavé- s automobilovými nehodami a úrazy. Existuje statistika, která potvrzuje, že lidé, kteří mají stálou hladinu krevního cukru (to jsou většinou lidé, kteří nejedí cukr a komerční potraviny) nezažívají automobilové nehody.

O hypoglykémii - epidemii lidstva- je napsáno pár zajímavých knih.

MED OBSAHUJE: vápník, hořčík, draslík, síra, sodík, chlorid, železo, měď, JÓD a zinek, fosfor

Vitamíny: A, C, B (B1, B2, B6, B12), vitamin D, K, E

Dále cholin a vitamín B, který je nezbytný pro zdraví mozku, srdce a dokonalou opravu buněčných membrán. Je také zdrojem bílkovin (vyšší obsah bílkovin má med nektarový-květový) a aminokyselin, pylu, éterických olejů atd.

MED má antivirové, antibakteriální a anti-parazitní účinky! Poskytuje velmi silnou antioxidační ochranu. Také má antimutagenní, protinádorové a protizánětlivé vlastnosti. Med velmi dobře léčí rány. V nedávné době klinicky vykázal silné účinky při léčení vředů velkých jako pěst až na kost a popálenin 1. 2. i 3. stupně. Kompletní obnova byla hlášena bez infekcí, ztráty svalové hmoty nebo bez potřeby kožních štěpů. Směs česneku a medu se může použít do infikovaných ran jako čistíč. Na Novém Zélandu se dokonce ukázalo, že med byl účinnější při řízení infekcí popálenin než běžně používané masti v nemocnicích. POHANKOVÝ MED je velmi účinný při kašli a malé množství pohankového medu před spaním pomáhá eliminaci nočního kašle a problémům se spaním u dětí. Klinické studie také prokázaly, že med velmi dobře svědčí i kojencům. Bylo pozorováno zvýšení jejich váhy, větší množství hemoglobinu, med jim zlepšil pleť a trávení stejně jako jim zvýšil imunitní odolnost před onemocněním. Med dobře léčí zácpu a zažívací problémy. Sportovcům může zlepšit výkon pro svůj vydatný zdroj sacharidů. Lidem trpícím hepatitidou pomáhá med snížit hodnoty bilirubinu. Pacientům s rakovinou, kteří podstoupili radioterapii pomáhá snížit příznaky toxicity z léčby která je doprovázená bolestmi, ztrátou hmotnosti a nedostatkem mikro-živin.

MED A JEHO LÉČEBNÉ VLASTNOSTI:

- zmírňuje artritidu - léčí alergie - redukuje srdeční choroby, chrání před infarktem - snižuje cholesterol - zklidňuje žaludek
- zmírňuje symptomy chladu - posiluje imunitu infarktem - - poskytuje silný zdroj energie
- je přírodní antibiotikum - léčí zranění, popáleniny a minimalizuje vznik jizev
- pomáhá při zotavení z mrtvice - odstraňuje zapáchající dech
- léčí nachlazení, angíny, rýmy, záněty průdušek a horních cest dýchacích
- zlepšuje funkce vnitřních orgánů - čistí organismus od usazenin a volných radikálů - dezinfikuje - léčí pleť jak zevně, tak zvenčí - hydratuje a vyživuje pleť při použití zevně - pomáhá při migrénách, nespavosti, stresu, depresích a

zlepšuje náladu - regeneruje organismus po dlouhých nemocech

- léčí žaludeční vředy a zlepšuje trávení - je účinným pomocníkem při

otravách a to hlavně houbami - mírní nervovou vyčerpanost

- léčí chudokrevnost - redukuje vysoký krevní tlak

Med se pro léčení některých potíží může smíchat se skořicí.

Navrací cévám a žilám pružnost, pomáhá při artritidě, léčí infekce močového měchýře, eliminuje plynatost, potíže se žaludkem, posiluje bílé krvinky, zabraňuje usazování tuků a snižuje hmotnost, pomáhá pacientům s rakovinou žaludku a střev, povzbuzuje čilost a pružnost u starších lidí, odstraňuje zápach z úst.

Aplikace medu se skořicí na postižený zub odstraňuje bolesti a nanesení na pleť urychluje hojení akné.

Po výčtu jeho fantastických léčivých účinků bych nakonec zdůraznila, že med si své zázračné vlastnosti uchovává, pouze pokud je tepelně nezpracovaný.

Ne více než 42°C. Zapomeňte tedy na čaj s medem! Dostačující je pouze vlažná voda max. 42°C s medem a citronem. Je to lahodné, příjemné a zdravější než stahující a vysušující čaj. Nejsnadnější je však způsob, kdy tento zázrak vložíte lžičkou přímo do úst.

Užijte si výhody nejsladšího léku na Zemi.

Autor: Marie Špačková

KLETRÁK - informační zpravodaj pro členy České tábornické unie, tábornického klubu KLETR, občanského sdružení, Svatoplukova 288, 686 01 Uh.Hradiště, mobil 728 366 215, pevná linka fayn 576 013 167. E-mail: taborniciuh@seznam.cz
*<http://www.kletr.tk/> Vydává Malá rada klubu. Uzávěrka tohoto čísla 31.7..2013.
Zodpovědný redaktor Bob Stránský. Na tvorbě tohoto čísla se podílel Pedro Hála, Marta Hrněová a další..